

TDK BETONPÁRNA 2013

Egy ellentétpár meg tud-e jelenni egy formában? Össze lehet-e hozni két végletet úgy, hogy jól működjenek együtt? Megformálható-e egy olyan tárgy, ami egyszerre rossz és jó, kellemes és kellemetlen, hideg és meleg, szép és csúnya, vagy éppen puha és kemény? A bemutatott munkánk az utolsó párosra épít

PUHA ÉS KEMÉNY

2013-ban erre alapozva készült a Betonpárna. Ez egy olyan tárgy volt, ami a megjelenésében mutatta be a valóság-illúzió kapcsolatát. Ekkor az anyagok legjellemzőbb tulajdonságainak megjelenítésével értünk el egy átmenetet a ridegség és a selyem fényének melegsége között. A párna formájú, selyem mintázatú tárgy alapanyaga és kizárólagos anyaga beton volt. Kiállítása egy hokedlin történt. A párna kifejezetten erre készült, erre öntöttük rá, így tökéletesen illeszkedett, és formája valóságban követte a gravitáció törvényszerűségeit, de a párna formáit is.

Ha távolról nézte az ember, csak azt látta, ahogy a felületén játszadoznak a nap sugarai, néha előbukkant egy-egy selyemvirág a mintázatból. Ahogy egyre közelebb sétált hozzá az ember, észrevehetővé vált, hogy az anyag színe nem éppen tipikus puha párnára emlékeztet, de a minta még ekkor is inkább efelé terelte érzetünket. Pár lépéssnyire a párnától már feltűntek a betonöntés sajátosságai, a kis levegőbuborékok okozta apró kráterek az anyag felületén. Ez már egyértelműen betonra utalt. Ha még meg is tapintotta az ember, rájött, hogy egyáltalán nem lenne célszerű egy nagyot huppanni, vagy épp átomra hajtani a fejünket rája.

A Betonpárnánál a megjelenése segített, a Puhabetonnak viszont a fent bemutatott funkciója idézi elő az abszolút értelemben vett csalódás élményét. Látványra egy barátságos formát kapott, ami eltér az általános „pad-képzeműtől”, nem a megszokott városi padokra emlékeztet minket, hanem sokkal inkább egy játék székre, amit így szívesebben kipróbálunk

TDK PUHABETON 2014

Idén egy olyan tárgy kialakításán gondolkodtunk, ami már mindenki számára bemutatja és kipróbálhatóvá teszi ezt a kapcsolatot az ellentétek, vagy éppen az első látás alapján történő megítélés és a valóság között. A puha-kemény, valóság-illúzió téma kétértelmű számunkra. Azzal is foglalkozik, hogy az ember mindennapjai során sokszor ítélkezik az

ELSŐ BENYOMÁS

után. Gyakran nem is figyel fel az elrejtettre, olyan tulajdonságokra, amik csak hosszas megfigyelés, megtapasztalás során buknának a felszínre, hanem gondolatait eltereli a vizuális élmény, az első érzet, vagy benyomás, ahogy meglát valamit

Sok gondolkodás és próbálkozás után kialakult a végleges terv, hogy dolgozzunk

RUGÓKKAL

Végül **36 db kisebb kockaformájú elemre** osztottuk az ülőfelületet, és mindegyikbe beleöntöttünk egy-egy rugót.

KERET

Ebbe a keretbe csavarozhatóak menetszárral a pad lábai.

Az anyagösszetétel pontos kimérése **recept** alapján.

Nagyon fontos volt, hogy a vízből és a betonkeverékből pontosan kimért mennyiség kerüljön az anyagba, hiszen a **végő állagát** ezek az összetevők és a szálerősítés adja.

A felületet **36 elemre** osztva elértük, hogy a padon helyet foglalva az szépen **lekövesse a terhek eloszlását**, ahol szükséges, melyre **süllyedjen**, ahol nem, ott pedig csak **finoman mozduljon** el. Az elemek minden mozdulatnál alkalmazkodnak az új terhelésre, lemerülnek a rugókon, és felelnek a tehermentesítés követően.

Végül sor került egy fotózásra, amivel reflektálni szeretnénk a **kemény-puha, valóság-illúzió** kettőségre, ami a paddal kapcsolatos koncepciók alapját adja.

Mivel a rugóknak száma korlátozott volt, így egy elrontott elemet szét kellett törni, és újraönteni.

RUGÓK POZICIONÁLÁSA

volt nehéz feladat, mivel a kockákba pontosan egyenlő magasságig kellett beönteni őket, valamint arra is oda kellett figyelni, hogy a kockák közepén helyezkedjenek el.

A Puhabeton bekerült egy napilapba, amitől nagyon boldogok lettünk, innenlő kezdve már visszajelzéseket is kaptunk. Később az urbanista is írt cikket a folyamatban lévő munkáról. Soe érdeklődő kérdést kaptunk, mivel ezeken a média-felületeken a pad működése nem volt részletezve, és az emberek kíváncsiak voltak, hogy mégis mitől puha a Puhabeton.

Munkafolyamat lépésről lépésre

Tavasszal elkezdődött a **tervezés** folyamata, amit sok rajzolás, **kísérletezés**, ötletelés követett. Szerencsére nagyon jó csapatmunka volt, szinte mindig ugyanazt akartuk. Hetente **konzultáltunk** szakmabelikkel, így nyár elejére már pontosan tudtuk, mi a teendők.

Zsaluméretezés, vágás, csavarozás, szilikonozás. Ha megszáradt a szilikon, áthettük egyesével a pad összes elemét. Ha elrontottuk, **kezdhetjük előről**, ami több nap kiesést jelentett a szilikon és a beton hosszú száradási ideje miatt. A sikeres öntés utána megszilárdult elemekről (nagy erővel sokszor) leszedni a zsalut és megtisztogatni a kész elemet. Szépen sorakoztak a pad darabjai.

A darabokat építési ragasztóval és menetszárrakkal rögzítettük egymáshoz. **4 hét alatt** kisebb-nagyobb zökkenőkkel, de végül **összeállt a pad**, amit nagy örömlünkre rengeteg ember magától is kipróbált. Kísérletekkel, felmérések és idősök egyaránt. Kívétel nélkül mindenki arcán látszott a **kíváncsiság**, majd a bizonytalanság és végül a megkönnyebbülés és a **szórakozás öröme**. Sokan dülöngéltek is jobbra-balra a padon, nevetve azon, hogy milyen érdekesen mozoglnának alattuk az elemek.

A pad nyáron **kiállításra** került, ahol bátor kategóriában első helyezettet szerzett, és egy cég által ajánlatot kapott profi újragyártásra, valamint egy **önálló termék** készítése is felmerült.

TDK 2014 PUHABETON KOVACS LELLE MARXREITER ADRIENN